

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/112/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122206467
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122206467.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matky C. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, E., t.č. bytom E. XX, F., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Eva Koleničová, s.r.o., so sídlom Dolné Dubové 249, a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, E., zast. Advokátska kancelária JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Hlavná 11, Trnava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17. októbra 2022, č.k. 11P/54/2022-30, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie v trvaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým dočasne ponechal maloletého A. v osobnej starostlivosti matky, s tým, že každý z rodičov bude oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, uložil otcovi platiť na maloletého A. výživné v sume 170,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a upravil styk otca s maloletým tak, že je oprávnený stykať sa s ním každý párný kalendárny týždeň v stredu a vo štvrtok od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny a každý nepárny kalendárny týždeň v pondelok od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny a od piatku od 17.00 hodiny do nedele do 18.30 hodiny, ktorá úprava styku sa bude realizovať aj počas prázdnin a sviatkov, pričom matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať otcovi v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska, s výnimkou pondelka, stredy a štvrtku, kedy si otec maloletého vyzdvihne v predškolskom zariadení, a otec je povinný maloletého v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste jej bydliska a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku (výroky I. až III.), zároveň súd poučil účastníkov, že majú možnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému A. na čas do rozvodu manželstva (výrok IV.), ďalej súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletého A. v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia (výrok V.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 324 až 333 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods. 1, 2, § 360 ods. 1 a 2, § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), ust. § 24 ods. 4, § 25 ods. 1 a 2, § 36 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine, vecne tým, že návrh matky zo dňa 10.10.2022, ktorým sa domáhala na súde nariadenia neodkladného opatrenia a o úprave práv a povinností rodičov k maloletému A. na čas do rozvodu, súd posúdil ako dôvodný. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v prejednávanej veci mal za

osvedčený nedostatok riadneho spolužitia rodičov maloletého, keď títo žijú od 06.10.2022 v oddelených domácnostiach, sú v rozvodovom konaní vedenom na OS Trnava pod sp.zn. 40P/41/2022, kde sa vykonáva znalecké dokazovanie za účelom vhodnosti striedavej starostlivosti, keďže matka sa na čas po rozvode domáha zverenia maloletého do svojej osobnej starostlivosti a otec sa domáha zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Zo Záznamu z prvého stretnutia rodičov zo dňa 24.08.2022, konaného za účasti o.i. VSÚ - koordinátorky, kolíznej opatrovníčky a psychologičky, sa rodičia dohodli, že si upravujú a vyskúšajú styk otca s maloletým nasledovne: každý párny týždeň kalendárneho roka je otec oprávnený sa stretávať s maloletým dieťaťom v dni stredu a štvrtok, kedy si ho preberie v škôlke o 15.00 hod. a o 18.30 hod. ho odovzdá matke v mieste jej bydliska; každý nepárny týždeň kalendárneho roka je otec oprávnený sa stretávať s maloletým dieťaťom v pondelok od 15.00 hod., kedy si ho prevezme v škôlke a odovzdá ho o 18.30 hod. matke v mieste jej bydliska a v piatok je oprávnený si prevziať maloletého v mieste bydliska matky o 17.00 hod a odovzdá ho v nedeľu v mieste bydliska matky o 18.30 hod.. Pojednávanie vo veci sp.zn. 40P/41/2022 bolo dňa 05.10.2022 odročené na neurčito s tým, že z dôvodu trvania otca na striedavej osobnej starostlivosti o maloletého bude do konania pribraný znalec. Zo zvukovej nahrávky z pojednávania dňa 05.10.2022 vyplýva vyjadrenie právnej zástupkyne matky, že otec v konaní o rozvod žiadal striedavú osobnú starostlivosť z dôvodu, že sa bál, že v prípade ponechania styku s maloletým ako neupraveného, by nemal zaručené stretávanie s maloletým. Z uvedenej zvukovej nahrávky tiež vyplýva, že zástupkyňa procesného opatrovníka sa o dôvode návrhu otca na striedavú osobnú starostlivosť vyjadrila zhodne a zároveň uviedla, že otec upustil od striedavej osobnej starostlivosti a tiež, že v obdobných prípadoch z dôvodu veku maloletého preferujú primárnu starostlivosť matky. Z elektronickej komunikácie rodičov predloženej matkou vyplýva, že otec trvá na realizovaní striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, a to v jednoduchých intervaloch. Z uvedeného mal súd za osvedčené, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti, pričom ich rodičovské práva a povinnosti nie sú doposiaľ upravené súdnym rozhodnutím, nie je ani predpoklad skorého skončenia konania o rozvod manželstva a od odsťahovania sa matky s maloletým medzi nimi vznikajú nezhody ohľadom starostlivosti o maloleté dieťa, ktorú si predstavuje každý z rodičov inak. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že je potrebné v záujme maloletého dieťaťa dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa. Pre stabilizáciu vzťahov medzi rodičmi a dieťaťom (keď nie je zrejme, kedy skončí konanie o rozvod manželstva, čo vzhľadom na znalecké dokazovanie môže trvať dlhší čas) a z dôvodu zabránenia stresovým situáciám pre maloleté dieťa, pokiaľ ide o starostlivosť o neho (keď v súčasnosti medzi rodičmi kvôli tomu vznikajú nezhody, ktoré nepochybne bude pociťovať aj maloletý), dospel súd k záveru, že je potrebné dočasne, do právoplatného skončenia vo veci samej, rozhodnúť o ponechaní maloletého dieťaťa v osobnej starostlivosti matky. V súčasnosti nemá súd za preukázané, že by striedavá osobná starostlivosť o dieťa vo veku 4 roky bola v jeho najlepšom záujme, pričom pre takýto záver je potrebné vyčkať na výsledky znaleckého dokazovania v konaní o rozvod. Vzhľadom na vek dieťaťa a s prihliadnutím na to, že práve matka bola s maloletým tri roky na materskej a neskôr rodičovskej dovolenke, mal súd za to, že je v tomto prípade potrebné uprednostniť osobnú starostlivosť matky. Súd pripomenul, že nariadené neodkladné opatrenie je len dočasným rozhodnutím a nevylučuje iné usporiadanie vzťahov medzi rodičmi a dieťaťom na čas po rozvode, v ktorom konaní bude vykonané riadne dokazovanie za účelom zistenia, či je striedavá osobná starostlivosť v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, keď vzhľadom na nízky vek maloletého nie je v súčasnosti možné takýto záver urobiť. Zároveň súd obom rodičom ponechal oprávnenie maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, a otcovi uložil povinnosť platiť na dieťa výživné v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP), t.j. vo výške, ktorá je potrebná na uspokojovanie nevyhnutných potrieb maloletého dieťaťa, čo vzhľadom na doposiaľ zistené pomery predstavuje výživné vo výške 170,- eur mesačne. Keďže z obsahu spisu je zrejme, že rodičia sa na styku otca s maloletým nevedia dohodnúť, pričom rozhodnutie vo veci samej v prípade úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode je v nedohľadne, súd považoval za potrebné v najlepšom záujme maloletého situáciu zastabilizovať a styk otca s maloletým upraviť neodkladným opatrením, pričom vychádzal z úpravy styku, ktorá bola rodičmi pôvodne dohodnutá v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, z čoho mal súd za to, že je vhodná aj ako úprava styku na čas do rozvodu manželstva. Zároveň takáto úprava styku zaručuje pravidelný a dostatočný kontakt otca s maloletým, aby aj on mohol realizovať vo vzťahu k maloletému svoje rodičovské oprávnenia. Ponechanie styku neupraveného by s poukazom na neschopnosť rodičov sa na styku dohodnúť (vyplývajúcu z elektronickej komunikácie rodičov) viedlo k neustálym sporom medzi rodičmi, čo by nevytváralo vhodné prostredie pre zdravý psychický vývin maloletého. Súd trvanie neodkladného opatrenia časovo obmedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým rozhodnutím môže byť buď rozhodnutie v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva alebo

rozhodnutie v konaní o rozvod manželstva sp.zn. 40P/41/2022, a to do právoplatného skončenia toho konania, ktoré sa skončí skôr. Keďže matka podala iba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a teda návrh vo veci samej nepodala, pričom súd nepovažuje za potrebné začať konanie vo veci samej, pretože toto neodkladné opatrenie môže byť konečným rozhodnutím vo veci maloletého dieťaťa na čas do rozvodu, preto súd v súlade s ustanovením § 360 ods. 2 CMP iba poučil účastníkov o tom, že môžu podať návrh na začatie konania vo veci samej, t.j. vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva. Ak takýto návrh podaný nebude, neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva. Zároveň súd v zmysle § 31 Zákona o rodine v spojení s § 68 a 69 CSP a § 117 CMP ustanovil maloletému dieťaťu procesného opatrovníka, ktorý bude zastupovať záujmy maloletého dieťaťa v tomto konaní. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), písm. f) a písm. h) CSP. Vytykal súdu prvej inštancie, že súd vychádzal len zo zavádzajúcich a klamlivých tvrdení matky maloletého, ktoré neboli podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Otec popiera akékoľvek fyzické napadnutie matky, ktoré tvrdenia doposiaľ matka ani neuvádzala a prvý raz ich použila až po tom, čo súd v rámci rozvodového konania uviedol, že by mohol byť maloletý A. zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov, z čoho je zrejmé, že sú účelové a majú poslúžiť zabráneniu prípadnej striedavej starostlivosti o maloleté dieťa. Podľa názoru otca však tvrdenia o fyzickom napadnutí sú také závažné, že v žiadnom prípade nepostačuje ako dôkaz fotografia modriny, z ktorej nie je možné zistiť absolútne nič (čia je to ruka, kto modrinu urobil, z akého obdobia pochádza, dátum kedy fotografia bola urobená a pod.). Rovnako odvolateľ popiera, že by po pojednávaní dňa 05.10.2022 v konaní sp.zn. 40P/41/2022 mal byť nahnevaný, navyše k tomu ani nemal dôvod, práve naopak, bol spokojný, pretože pojednávanie ukázalo, že podľa názoru súdu sú objektívne splnené podmienky na striedavú osobnú starostlivosť, čo aj vyplýva zo zvukovej nahrávky z pojednávania. Skutočnosť, že matka bola s maloletým A. na materskej dovolenke a následne s ním bola do jeho troch rokov veku na rodičovskej dovolenke, nič nemení na skutočnosti, že aj v tomto období bol maloletý v starostlivosti oboch rodičov. Z návrhu matky nie je zrejmé, z akého dôvodu jej približne 5 mesiacov striedavá starostlivosť o maloletého neprekážala a začala jej prekážať až vo chvíli, keď sa dozvie, že súd sa prikláňa k striedavej starostlivosti. Otec pripomína, že obaja sú rodičmi dieťaťa, obaja majú rovnaké práva a povinnosti vo vzťahu k nemu. Podľa odvolateľa je zarážajúce, aby sa totožný súd diametrálne odlišne staval k vzniknutej situácii, keďže na rozdiel od prejavenej názoru súdu v rámci rozvodového konania, súd rozhodujúci o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa naopak vyjadril, že nie je presvedčený o tom, že štvorročné dieťa by malo byť v striedavej starostlivosti rodičov, pričom z jeho tvrdenia nie je vôbec ani zrejmé, ako k tomuto názoru dospel. Týmto bol porušený princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, pričom odvolateľ poukazuje na názor vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR sp.zn. ÚS 3735/18, v ktorom ústavný súd zdôraznil, že vylúčiť striedavú starostlivosť nie je možné len všeobecným odkazom na nižší vek dieťaťa, ibaže sa jedná o dieťa závislé na matke z dôvodu kojenia. Takže vek maloletého A. by nemal vylučovať striedavú starostlivosť oboch rodičov, zvlášť pokiaľ maloletý A. v takejto striedavej starostlivosti skoro 5 mesiacov fungoval a bol zvyknutý na to, že je pravidelne jeden deň s otcom a jeden deň s matkou. Názor, že maloleté dieťa do určitého veku má byť len s matkou, je už dávno prekonaný, čo vyplýva aj z komentára k Zákona o rodine (C.H.Beck, 2019, strana 688). Podľa odvolateľa matka maloletého vždy pred súdom uvádza len to, čo sa jej hodí a snaží sa ho vykresliť pred súdom v negatívnom obraze, s cieľom dosiahnuť zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti, avšak otec je toho názoru, že v prípade maloletého A. ide o pekný príklad toho, kedy práve obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre starostlivosť o dieťa a maloletý by v ich striedavej osobnej starostlivosti mohol byť, pričom otec má záujem so synom tráviť čo najviac času, čo matka dieťaťa bezdôvodne odmieta a takýto postoj nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa.

4. Odvolateľ ďalej vytykal súdu, že v napadnutom uznesení nesprávne vychádzal len z prvého stretnutia rodičov realizovaného dňa 24.08.2022 na ÚPSVaR, za prítomnosti vyššej súdnej úradníčky, koordinátorky, kolíznej opatrovníčky a psychologičky, na ktoré stretnutie poukazovala matka dieťaťa. Otec je však toho názoru, že cieľom podobného stretnutia malo byť, aby sa obaja rodičia pokúsili dohodnúť a nepovažuje za správne, aby si matka priviedla so sebou právnu zástupkyňu, ako tomu bolo v uvedenom prípade, kedy otec maloletého v strese ustúpil a povedal, že si vie predstaviť aj inú úpravu ako striedavú starostlivosť oboch rodičov, čo však hneď následne vyhodnotil ako chybu a už na ďalšom stretnutí dňa 20.09.2022 uviedol, že pokiaľ budú rodičia žiť v jednej domácnosti, budú

sa o maloletého starať obaja spolu, a pokiaľ sa dom predá, bude trvať na striedavej starostlivosti. Jeho vyjadrenie na stretnutí dňa 24.08.2022 bolo výlučne dôsledkom zneistenia, ku ktorému ho viedli všetky ostatné zúčastnené osoby, vrátane právnej zástupkyne manželky, ktoré mu tvrdili, že striedavá starostlivosť je podľa ich názoru nevhodná. V tejto súvislosti odvolateľ tiež poukazuje na to, že postup súdu, ktorým umožnil účasť právneho zástupcu manželky na takomto stretnutí, podľa neho nebol správny, malo ísť o súkromné osobné stretnutia medzi rodičmi dieťaťa a tiež nie je správne, ak sa závery z rodičovského stretnutia vyťahujú v rámci súdnych konaní a rozoberajú kto, kedy a čo konkrétne povedal, keď rozhodujúce je len to, či došlo alebo nedošlo k dohode medzi rodičmi. Súd podľa neho nesprávne aplikuje Cochemský model. Ak by si konajúci súd pripojil spis z prebiehajúceho rozvodového konania zistil by, že stretnutia pred ÚPSVaR boli dve a vyplýva z nich, že k dohode medzi rodičmi nedošlo. Súd však vo svojom odôvodnení napadnutého uznesenia odkázal výlučne na prvé stretnutie konané dňa 24.08.2022. Záver z pohovoru nemôže byť na ľarchu toho-ktorého rodiča v konaní, avšak v uvedenom prípade to je práve naopak, keď nekompletné závery z informačného pohovoru sa stávajú podkladom pre rozhodnutie súdu. Súd si mal pripojiť aj súvisiaci spis o prebiehajúcom rozvodovom konaní, v rámci ktorého už došlo aj k výsluchu oboch rodičov a k vykonaniu aj iných dôkazov, ktoré sú podstatné aj pre rozhodovanie o neodkladnom opatrení. V danom prípade podľa názoru otca nie je zrejماً potreba vydania neodkladného opatrenia za situácie, keď sa rodičia doposiaľ vedeli na úprave styku dohodnúť, čo vyplynulo aj z obsahu pojednávania dňa 05.10.2022, kedy matka okrem iného uviedla, že od podania návrhu cca máj/jún 2022 manžel sa viac začal zaujímať o syna, nebráni mu v stretávaní so synom. Otec preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť alebo zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti na čas do rozvodu manželstva a to v týždňových intervaloch, pričom výživné určené nebude a obaja rodičia budú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otec k podanému odvolaniu doložil zápisnicu z pojednávania konaného dňa 05.10.2022, kópiu návrhu na rozvod a správu z druhého stretnutia rodičov, konaného dňa 20.09.2022.

5. Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že zotrváva na svojich tvrdeniach. Otec dieťaťa dobre vie, kedy a za akých okolností bola sporná fotografia vyhotovená, matka nevolala políciu, keďže nebola v ohrození života a nechcela dieťa zbytočne ešte viac traumatizovať. Vyhodnotila však, že už nie je ďalej možné ostať bývať v jednej domácnosti s manželom a pre zdravý vývoj maloletého domácnosť spolu s ním opustila. Potvrdila, že súd na prvom rozvodovom pojednávaní uviedol, že vo všeobecnosti nevidí prekážku striedavej osobnej starostlivosti, avšak poukázal na osobitosti každého prípadu a nariadil preto znalecké dokazovanie, z čoho vyplýva, že o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti presvedčený nebol a otec dieťaťa mal preto dôvod byť nahnevaný. Matka popiera, že by s otcom bola prebiehala striedavá osobná starostlivosť, keď títo žili v spoločnej domácnosti a starali sa o maloletého po vzájomnej dohode podľa pracovných povinností. Matka tiež nesúhlasí s predstavami otca o tom ako má prebiehať Cochemský model na ÚPSVaR. Otec nerozlišuje, že prebiehajú dve informatívne stretnutia a to na pôde okresného súdu a na pôde ÚPSVaR. Nie je pravdou, že by matka bola sprevádzaná na informatívne stretnutie na ÚPSVaR svojou právnou zástupkyňou, keďže táto sa zúčastnila len informatívneho stretnutia na súde, o ktorom bola riadne vyrozumená. Podstatné však je, že rodičia sa na podnet otca dohodli, že aj v konaní vo veci samej, teda vo veci úpravy práv a povinností na čas po rozvode bude maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a styk bude upravený v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia a aktuálne už rodičia riešia len úpravu počas sviatkov a prázdnin, o čom matka predkladá i dokument, ktorý jej zaslal na odsúhlasenie otec, kde sa zhodli na zverení syna a úprave styku, okrem prázdnin a sviatkov. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil, nakoľko je v najlepšom záujme maloletého.

6. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol uznesenie ako správne potvrdiť.

7. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že ponechal

maloletého v jej osobnej starostlivosti, oprávnil oboch rodičov zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, určil otcovi výživné na dieťa v nevyhnutnej miere a upravil jeho styk s maloletým až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a dať za pravdu odvolateľovi, ktorý ani v odvolaní neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privediť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 111 písm. b) a d) CMP, v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o styku s maloletým.

12. Podľa § 324 ods. 1 a 3 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

16. V zmysle čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

17. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je dôvodom, prečo súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia.

19. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

20. Z obsahu predmetného spisu mal aj odvolací súd za dostatočne osvedčené, že rodičia dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti a z dôvodu ich nezhôd v otázke výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A., keď v súčasnosti neexistuje súdne rozhodnutie v tejto otázke, je preto dôvodné stabilizovať pomery dočasnou úpravou, ktorá zabráni sporom medzi rodičmi, pretože tieto majú prakticky vždy negatívny dopad na maloleté dieťa. Zhodne s názorom prvoinštančného súdu mal odvolací súd za to, že aktuálne je prostredie u matky (ktorá sa aj doposiaľ o maloletého v prevažnej miere starala, a v starostlivosti ktorej neboli zistené ani tvrdené žiadne nedostatky) treba považovať za vhodné prostredie pre zdravý psychický vývin maloletého, keďže vhodnosť striedavej osobnej starostlivosti navrhovanej otcom, nebola doposiaľ ničím osvedčená. Pokiaľ v súčasnosti prebieha konanie vo veci samej, v ktorom súd vykonáva znalecké dokazovanie práve k otázke zisťovania vhodnosti prípadnej striedavej osobnej starostlivosti o dieťa, nepochybne správne postupoval súd prvej inštancie, keď maloletého ponechal dočasne (t.j. do právoplatného skončenia konania vo veci samej, kedy rozhodnutie súdu bude vychádzať z riadneho a úplného dokazovania) v starostlivosti matky a zabezpečil pravidelný a dostatočne široký styk otca s maloletým v rozsahu, ktorý sa s ohľadom na zistené konkrétne okolnosti prípadu javí ako vhodný a zároveň postačujúci pre plnenie rodičovskej úlohy otca a rozvíjanie citových väzieb otca s maloletým A.. Správne tiež súd rodičom upravil i ostatné rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu, vrátane otázky zastupovania dieťaťa a platenia výživného v nevyhnutnej miere.

21. Vzhľadom k zisteným rozhodujúcim okolnostiam v danej veci, ktoré boli osvedčené obsahom spisu a berúc do úvahy účel inštitútu neodkladného opatrenia, vyhodnotil odvolací súd argumentáciu otca ako neopodstatnenú. Treba dať síce odvolateľovi za pravdu v tom, že na osvedčenie tvrdenia o fyzickom napadnutí nemôže postačovať ako dôkaz fotografia modriny doložená matkou, avšak v danom prípade pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia je v zásade irelevantné, či došlo k fyzickej potýčke medzi rodičmi dieťaťa, počas ktorej mala matka utpieť modriny na ruke, a ktorého výsledkom malo byť podľa tvrdenia matky jej rozhodnutie o ukončení rodičovského spolujitia. Právne významná je tá skutočnosť, že rodičia dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti a o starostlivosti o dieťa sa nevedia dohodnúť. Za nedôvodnú treba považovať výhradu odvolateľa, že bol porušený princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. K uvedenému porušeniu právnej istoty malo podľa neho dôjsť tým, že totožný súd sa diametrálne odlišne postavil k otázke striedavej osobnej starostlivosti, keď na rozdiel od prejavenej názoru súdu v rozvodovom konaní, súd rozhodujúci o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa naopak vyjadril, že nie je presvedčený o tom, že štvorročné dieťa by malo byť v striedavej starostlivosti rodičov. Odvolací súd uvedený názorový rozpor nezistil. Pokiaľ totiž súd konajúci vo veci rozvodu a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode nariadil vo veci znalecké dokazovanie na zistenie vhodnosti navrhovanej striedavej osobnej starostlivosti, je potom zrejmé, že v tejto otázke mal rovnako ako súd konajúci o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pochybnosti o vhodnosti takejto úpravy, inak by bol vydal rozhodnutie bez znaleckého dokazovania. Rovnako nedôvodné sú aj výhrady otca týkajúce sa podkladov (záznam z prvého stretnutia rodičov realizovaného dňa 24.08.2022 na ÚPSVaR), z ktorých súd vychádzal pri svojom rozhodovaní o návrhu matky. Treba pripomenúť, že potrebu ponechať dočasne maloletého v osobnej starostlivosti matky mal prvoinštančný súd osvedčený inými skutočnosťami než pokusom o rodičovskú dohodu, ku ktorému malo dôjsť na uvedenom stretnutí. Ako bolo vysvetlené vyššie, rozhodujúcim pre takéto rozhodnutie bolo osvedčenie skutočností, že rodičia maloletého žijú od 06.10.2022 v oddelených domácnostiach, že títo sú v rozvodovom konaní a v uvedenom konaní sa vykonáva znalecké dokazovanie za účelom vhodnosti striedavej starostlivosti a napokon skutočnosť, že bez súdnej úpravy vznikajú medzi rodičmi ohľadom starostlivosti o dieťa konflikty. Ako dôkaz mal obsah označeného záznamu zo dňa 24.08.2022 na rozhodnutie o dočasnom ponechaní dieťaťa v starostlivosti matky iba zanedbateľný vplyv, mal však rozhodujúci význam pri stanovení rozsahu úpravy styku otca s maloletým, ktorý postup považuje aj odvolací súd za logický a správny a plne sa s ním stotožňuje, pričom ani oboznámenie sa s obsahom zápisnice z ďalšieho stretnutia rodičov, na ktoré sa odvoláva otec, by nemalo za následok iné rozhodnutie v časti úpravy styku otca s maloletým, keďže v otázke takejto úpravy neposkytuje vzhľadom na jeho obsah súdu žiadne lepšie vodítko pre aktuálne vhodnejšiu dočasnú úpravu styku než akú zvolil prvoinštančný súd.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, majú za to, že vydané rozhodnutie je v najlepšom záujme maloletého a prihliadajúc tiež na posledné vyjadrenie matky, z ktorého vyplýva, že k obdobnej úprave akú otec namieta v podanom odvolaní, v súčasnosti smeruje aj medzičasom pripravovaná dohoda rodičov (čomu nasvedčuje tiež listinný dôkaz doložený matkou spolu s vyjadrením k odvolaniu), preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 2 CSP potvrdil

a zároveň podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.